

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 1103/97

af 17. juni 1997

om visse bestemmelser vedrørende indførelsen af euroen

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 235,

under henvisning til forslag fra Kommissionen (⁽¹⁾),

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet (⁽²⁾),

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Monetære Institut (⁽³⁾), og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Det Europæiske Råd bekræftede på mødet i Madrid den 15.-16. december 1995, at tredje fase af Den Økonomiske og Monetære Union indledes den 1. januar 1999 som fastsat i traktatens artikel 109 J, stk. 4; de medlemsstater, der indfører euroen som fælles valuta i overensstemmelse med traktaten defineres i denne forordning som »deltagende medlemsstater«;
- (2) på Det Europæiske Råds møde i Madrid blev det besluttet, at betegnelsen »ecu«, der i traktaten benyttes til at henvise til den europæiske valutaenhed, er en generisk betegnelse; »de femten medlemsstaters regeringer« besluttede, »at denne afgørelse er den godkendte og endelige fortolkning af de relevante bestemmelser i traktaten«; navnet på den fælles europæiske valuta skal være »euro«; euroen vil som valuta i de deltagende medlemsstater blive opdelt i et hundrede underenheder med navnet »cent«; Det Europæiske Råd var desuden af den opfattelse, at navnet på den fælles valuta skal være det samme på alle de officielle sprog i Den Europæiske Union, idet der dog tages hensyn til de forskellige alfabeter;
- (3) forordningen om indførelsen af euroen vedtages af Rådet på grundlag af traktatens artikel 109 L, stk. 4, tredje punktum, så snart de deltagende medlemsstater er kendt, for at fastlægge de retlige rammer for brugen af euroen; på datoen for indledningen af tredje fase vedtager Rådet i overensstemmelse med traktatens artikel 109 L, stk. 4, første punktum, de uigenkaldeligt fastlåste omregningskurser;
- (4) af hensyn til det fælles markeds funktion og overgangen til den fælles valuta, er det påkrævet, at borgere og virksomheder i alle medlemsstater har retlig sikkerhed med hensyn til visse bestemmelser angående indførelsen af euroen i god tid før indledningen af tredje fase; retlig sikkerhed på et tidligt stadium vil give borgeres og virksomheders forberedelser mulighed for at ske under gode betingelser;
- (5) traktatens artikel 109 L, stk. 4, tredje punktum, som tillader Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed blandt de deltagende medlemsstater, at træffe andre foranstaltninger, som er nødvendige for en hurtig indførelse af den fælles valuta, gælder først som hjemmel, når det efter artikel 109 J, stk. 4, er bekræftet, hvilke medlemsstater der opfylder de nødvendige betingelser for indførelse af den fælles valuta; det er derfor nødvendigt at anvende artikel 235 som hjemmel for bestemmelser på de områder, hvor der er et presserende behov for retlig sikkerhed; denne forordning og ovennævnte forordning om indførelse af euroen udgør således tilsammen de retlige rammer for euroen, hvis principper blev fastlagt på Det Europæiske Råd i Madrid; indførelsen af euroen vedrører alle borgeres daglige transaktioner i de deltagende medlemsstater; for at sikre navnlig forbrugerne en afbalanceret overgang bør man også undersøge andre foranstaltninger end foranstaltningerne i nærværende forordning og i den forordning, som skal vedtages i henhold til traktatens artikel 109 L, stk. 4, tredje punktum;

⁽¹⁾ EFT nr. C 369 af 7. 12. 1996, s. 8.

⁽²⁾ EFT nr. C 380 af 16. 12. 1996, s. 49.

⁽³⁾ Udtalelse afgivet den 29. november 1996.

- (6) ecuen som angivet i traktatens artikel 109 G, og som defineret i Rådets forordning (EF) nr. 3320/94 af 22. december 1994 om kodificering af den bestående fællesskabslovgivning vedrørende definitionen af ecuen efter ikrafttrædelsen af traktaten om Den Europæiske Union⁽¹⁾ ophører med at være defineret som en valutakurv pr. 1. januar 1999, og euroen bliver en selvstændig valuta; Rådets beslutning om vedtagelsen af omregningskurserne ændrer ikke i sig selv ecuens værdi udadtil; dette betyder, at én ecu i sin egenskab af en valutakurv bliver én euro; forordning (EF) nr. 3320/94 bliver derfor overflødig og bør ophæves; når der henvises til ecu i retlige instrumenter, formodes parterne at have aftalt at henvise til ecuen som angivet i traktatens artikel 109 G, og som defineret i nævnte forordning; denne formodning bør kunne afkræftes under hensyntagen til parternes hensigter;
- (7) det er et almindeligt anerkendt retsprincip, at kontinuiteten i aftaler og andre retlige instrumenter ikke påvirkes af indførelsen af en ny valuta; princippet om aftalefrihed skal respekteres; princippet om kontinuitet bør være foreneligt med alt, hvad parterne har aftalt under henvisning til indførelsen af euroen; for at skabe større retlig sikkerhed og klarhed bør det udtrykkelig bekræftes, at princippet om kontinuitet i aftaler og andre retlige instrumenter gælder mellem de tidligere nationale valutaer og euroen samt mellem ecuen, som angivet i traktatens artikel 109 G og som defineret i forordning (EF) nr. 3320/94, og euroen; dette indebærer især, at i tilfælde af fast forrentede instrumenter ændrer indførelsen af euroen ikke den nominelle rente, debitor skal betale; bestemmelserne om kontinuitet kan kun give de økonomiske agenter, herunder navnlig forbrugerne, den nødvendige retlige sikkerhed og transparens, hvis de træder i kraft så snart som muligt;
- (8) indførelsen af euroen betyder en ændring af de deltagende medlemsstaters monetære lovgivning; anerkendelse af en stats monetære lovgivning er et universelt accepteret princip; det forhold, at princippet om kontinuitet udtrykkelig bekræftes, bør medføre, at princippet om kontinuitet i aftaler og andre retlige instrumenter anerkendes i tredjelandes jurisdiktion;
- (9) udtrykket »aftale«, der anvendes ved definitionen af retlige instrumenter, omfatter alle typer aftaler, uanset hvordan de er indgået;
- (10) Rådet vedtager i henhold til traktatens artikel 109 L, stk. 4, første punktum, omregningskurserne for euroen udtrykt i hver af de nationale valutaer i de deltagende medlemsstater; disse omregningskurser bør anvendes ved enhver omregning mellem euroen og de nationale valutaenheder eller mellem de nationale valutaenheder; ved omregning mellem nationale valutaenheder anvendes der en fast algoritme; anvendelse af omvendte omregningskurser ville medføre en afrunding af kurserne og kunne resultere i væsentlige unøjagtigheder navnlig i tilfælde af store beløb;
- (11) indførelsen af euroen forudsætter afrunding af pengebeløb; det er nødvendigt at angive afrundingsreglerne på et tidligt tidspunkt, af hensyn til det fælles markeds funktion, og således at der bliver mulighed for en rimelig forberedelse og en jævn overgang til Den Økonomiske og Monetære Union; disse regler berører ikke afrundingspraksis, sædvaner eller nationale bestemmelser, som giver mellemudregninger større nøjagtighed;
- (12) for at opnå en høj grad af nøjagtighed i omregningerne bør omregningskurserne fastsættes med seks betydende cifre; en kurs med seks betydende cifre betyder en kurs, som — regnet fra venstre og begyndende med det første tal, der ikke er nul — har seks cifre —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I denne forordning forstås ved:

- »retlige instrumenter« lovbestemmelser, administrative retsakter, retsafgørelser, aftaler, ensidige retsakter, betalingsmidler, bortset fra pengesedler og mønter, samt andre retligt bindende instrumenter
- »deltagende medlemsstater« de medlemsstater, der indfører den fælles valuta i overensstemmelse med traktaten
- »omregningskurser« de uigenkaldeligt fastslåede omregningskurser, som Rådet vedtager i henhold til traktatens artikel 109 L, stk. 4, første punktum
- »nationale valutaenheder« enhederne af valutaerne i de deltagende medlemsstater, således som disse enheder er defineret dagen før indledningen af tredje fase af Den Økonomiske og Monetære Union

⁽¹⁾ EFT nr. L 350 af 31. 12. 1994, s. 27.

— »euroenhed« enheden af den fælles valuta som defineret i den forordning om indførelse af euroen, som træder i kraft på datoen for indledningen af tredje fase af Den Økonomiske Monetære Union.

Artikel 2

1. Enhver henvisning i et retligt instrument til ecuen som angivet i traktatens artikel 109 G og som defineret i forordning (EF) nr. 3320/94 erstattes af en henvisning til euroen i forholdet 1 EURO: 1 ECU. Henvisninger i et retligt instrument til ecuen uden en sådan definition skal formodes at være henvisninger til ecuen som angivet i traktatens artikel 109 G og som defineret i forordning (EF) nr. 3320/94, idet en sådan formodning kan afkræftes under hensyntagen til parternes hensigter.

2. Forordning (EF) nr. 3320/94 ophæves.

3. Denne artikel anvendes fra den 1. januar 1999 i overensstemmelse med afgørelsen i medfør af traktatens artikel 109 J, stk. 4.

Artikel 3

Indførelsen af euroen ændrer ikke betingelserne i et retligt instrument, fritager ikke for opfyldelse af betingelserne i et retligt instrument og giver ikke nogen af parterne ret til ensidigt at ændre eller bringe et sådant retligt instrument til ophør. Denne bestemmelse gælder med forbehold af parternes eventuelle aftaler.

Artikel 4

1. Omregningskurserne vedtages som en euro udtrykt i hver af de nationale valutaer i de deltagende medlemsstater. De vedtages med seks betydende cifre.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Luxembourg, den 17. juni 1997.

På Rådets vegne

A. JORRITSMA-LEBBINK

Formand

2. Omregningskurserne afrundes eller afkortes ikke, når der foretages omregninger.

3. Omregningskurserne anvendes til omregninger begge veje mellem euroenheden og de nationale valutaenheder. Der anvendes ikke omvendte kurser afledt af omregningskurserne.

4. Pengebeløb, der skal omregnes fra den ene nationale valutaenhed til den anden, omregnes først til et pengebeløb udtrykt i euroenheden, hvilket beløb kan afrundes til mindst tre decimaler, og omregnes derefter til den anden nationale valutaenhed. Alternative omregningsmetoder må kun anvendes, hvis de giver samme resultat.

Artikel 5

Pengebeløb, der skal betales eller kontoføres, når der foretages en afrunding efter en omregning til euroenheden i henhold til artikel 4, afrundes opad eller nedad til nærmeste cent. Pengebeløb, der skal betales eller kontoføres, og som skal omregnes til en national valutaenhed, afrundes opad eller nedad til nærmeste underenhed, eller i tilfælde af, at der ikke findes en underenhed, til nærmeste enhed, eller i henhold til national lov eller praksis til et multiplum eller en brøkdel af den nationale valutaenheds underenhed eller enhed. Hvis anvendelsen af omregningskursen giver et resultat, der ligger nøjagtig i midten, afrundes beløbet opad.

Artikel 6

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.